

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מועד קטן

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פניה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ב מי שהפך

גמ' יא: - יב:

הזמין זיתים ונאנס ובא רגל - ר"י - סוחט קירה ראשונה ומניחה, ויין בבור מחפה עראי/בנסרים
ר' יוסי - סוחט הכל כדרכו, ויין מגיפין לגמרי [דבר האבד א"צ שינוי]
אירע אבל ר"ל - רב שישא בד"ר אידי - אסור [דאו' או כעין דאו'] ואחרים יעשו בשבילו (רש"י - קירה
ראשונה), רשב"ג - אא"כ הוא האומן היחידי - יעשה בצינעא
רב אשי - מותר כנ"ל [איסור מלאכה מדרבנן]

רשב"ג - אבל שהוא האומן לרבים, ספר, בלן היחידי והגיע הרגל - יעשה [רש"י - אית לי' פסידא וצורך
רבים]

שכיר יום אבל לא יעשה אפי' בעיר אחרת [רש"י - בידו לחזור ואין פסידא כ"כ]
ואם הוא מושכר לחודש - יעשה

מלאכתו ביד אחרים - לא יעשו בביתו [רש"י - חשד שמסייע, שהשכירו בימי אבלו]

שביתת בהמה של אבל - מר בד"ר אחא - באדם חשוב לא יעשה אפי' מושכרין אצל אחרים

מלאכה לנכרי בקיבולת (לרש"י - בשבת) מותר חוץ לתחום
חוץ: מחוה"מ [אנשים באים], אדם חשוב, נותן סיוע להם
מקבלין קיבולת במועד לעשות אחר המועד ובלבד שלא ימדוד כדרכו

בחוה"מ אין מרביעין בהמה, ר"י - בתבעה מרביעין חמורה, ומכניסין שאר הבהמות לבקרות
אין מדיירין (בהמה לזבל) בידים ואין מסייעין [רש"י - לבהמות, לנכרים שבאו להסיע בהמתן ממקום למקום]
אא"כ הנכרי שכיר שבוע

רבי, להל' - מותר (רש"י - לסייע לשכיר, רש"י ברי"ף - לנכרי לדייר) בשבת בחנם, ביו"ט במזונות,
בחוה"מ בשכר

שמואל - עדיף לזפת כוזא [חבית איכא טירחא יתירא], לרב דימי - חבית [פסידא יתירא]

לר' יוסי - מלאכה במחובר אסור אפי' בדבר האבד, ואם אין לו מה יאכל - מקוצר עד טווח מותר (חוץ
מאדם חשוב) ולא ידוש בפרות [רש"י - אוושא מילתא]

מוֹתֵר ממה שטחן, קצץ, הטיל שכר לצורך המועד מותר לאחר המועד
לת"ק אין מערימין, לר' יוסי בר' יהודה מערימין

רב חננאל אמר רב, רב אשי - קוצץ דקל לצורך נסורת, ואביי חולק

רש"י יב.

היתר כלים לכובס גוי בע"ש - לרש"י - בלא מינכר שהוא של ישראל

גמ' יב: - יג:

מכניס אדם פירותיו בצנעא מפני הגנבים

כוון מלאכתו במועד - יאבד, ואם מת לא קנסו בניו אחריו (רש"י - ומותר בהנאת המלאכה)

לקיחת בית ועבד ובהמה, פירות כסות וכלים בצינעא מותר לצורך המועד, לצורך המוכר שאין לו מה
יאכל

מותר ליתן מלאכה ולשכור למי שאין לו מה יאכל

אין מפנין מבית לבית אלא מבית שבחצרו לחצרו, מבית האומן בחשש גניבה (לבית הסמוך \ לחצר
אחרת \ בצינעא לביתו)

מכסין קציעות בקש מרוחקין זמ"ז, לר"י אף סמוכין לעושיין אותן כרי

לר' יוסי - תגרים, ציידים, דשים החמירו על עצמן שלא לעשות כלל אפי' לצורך המועד בצינעא

מכירה בצינעא: פתוח לסטיו, פותח א' ונועל א'

מותר למכור בפרהסיא תבלין [רש"י - הכל יודעים דלצורך המועד]
ופירות ערב יו"ט האחרון [כבוד יו"ט]

רש"י יג.

נטילת קוצים תלושים - רש"י כאן - אינו עבודת קרקע, רש"י גיטין - מלאכה דרבנן